

หนังสือศพนยาห์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวล์ธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเศฟันยาห์

บทนำสู่หนังสือเศฟันยาห์: หนังสือเศฟันยาห์เป็นลำดับที่เก้าของผู้พยากรณ์น้อยสิบสองคนนั้น เศฟันยาห์เป็นเชื้อสายของกษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์และเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งในสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์แห่งยูดาห์ เศฟันยาห์ยังอยู่ในสมัยเดียวกับเยเรมีย์ด้วย การรับใช้ของเขาอยู่ในรัชกาลของโยสิยาห์ จะว่าไปแล้วเช่นเดียวกับฮาบาคูก หนังสือเศฟันยาห์เป็นรูปย่อของคำพยากรณ์สำคัญของเยเรมีย์ การตกเป็นเชลยยังบาบิโลนกำลังใกล้เข้ามา แม้มีการฟื้นฟูแบบผิวเผินภายใต้โยสิยาห์ การพิพากษาของพระเจ้าก็เป็นสิ่งที่เลี่ยงไม่ได้อยู่แล้ว หนังสือเล่มนี้ยังกล่าวล่วงหน้าถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ด้วย

หนังสือเล่มนี้แบ่งออกได้หลายส่วน: (1) การพิพากษาที่ใกล้เข้ามาซึ่งเป็นภาพเปรียบเทียบของวันแห่งพระเยโฮวาห์ใน 1:1-2:3; (2) การพิพากษาที่จะมีแก่ประชาชาติอื่นๆ ใน 2:4-15; (3) เหตุผลสำหรับการพิพากษายูดาห์ใน 3:1-7 และ (4) การพิพากษาและการอวยพรในวันแห่งพระเยโฮวาห์ใน 3:8-20

ภาพรวมของเศฟันยาห์ 1: หลังจากการเกริ่นนำสั้นๆ การพิพากษาที่จะเกิดแก่ยูดาห์ก็ถูกพรรณนาถึง ส่วนหลังของบทนี้บอกว่าการพิพากษาที่จะเกิดแก่ยูดาห์โดยนាំมือของคนบาบิโลนเป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของการพิพากษาที่รุนแรงกว่าในวันแห่งพระเยโฮวาห์

ศฟย 1:1 พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเศฟันยาห์บุตรชายคูชิ ผู้เป็นบุตรชายเกดาลียาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นราชโอรสของเฮเซคียาห์ ในรัชกาลโยสิยาห์ ราชโอรสของอาโมน กษัตริย์ของยูดาห์ เชื้อสายและสมัยแห่งการรับใช้ของเศฟันยาห์ถูกระบุไว้ชัดเจน เขาถูกระบุว่าเป็นเหลนของเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ (หรือเรียกอีกชื่อว่าฮิสคียาห์) เขาจึงสืบเชื้อสายมาจากหนึ่งในกษัตริย์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าที่สุดของยูดาห์ สมัยแห่งการรับใช้

ของเขาถูกระบุว่าเป็นในรัชกาลของโยสียาห์ การฟื้นฟูเกิดขึ้นแก่ยูดาห์ในรัชกาลของโยสียาห์ แม้ว่าน่าเสียดายที่มันเป็นการฟื้นฟูแบบผิวเผินก็ตาม คนส่วนใหญ่ในยูดาห์ยังใช้ชีวิตในความบาปอยู่ ในสมัยอันมัวมืดนี้เองที่พระเจ้าทรงตั้งผู้พยากรณ์ต่างๆ ขึ้นมา เช่น เยเรมีย์, ฮาบากุก และเศฟันยาห์ วลีแรกของบทนี้มีความสำคัญ “พระวอนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเศฟันยาห์” แหล่งที่มาของข้อความของผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกกล่าวไว้ชัดเจน มันมาจากพระเจ้า ดังนั้นการคลอใจของหนังสือเล่มเล็กๆ นี้จึงถูกเกริ่นนำในวลีแรกของมัน

ศฟย 1:2-3 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ไม่มัวเสียเวลาเลยกับการพูดเข้าเรื่อง เขาประกาศ

พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อยูดาห์ทันที พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะกวาดทุกสิ่งทุกอย่างให้เกลี้ยงจากพื้นแผ่นดิน" ความหมายแบบตรงตัวก็คือ 'เราจะขจัดและล้างผลาญทุกสิ่ง' "แผ่นดิน" ที่ว่านี้เป็นคำฮีบรูทั่วไปที่หมายถึงแผ่นดินอิสราเอล เศฟันยาห์จึงไม่มัวเสียเวลาเลยในการประกาศเรื่องการพิพากษานั้นที่รอคอยยูดาห์อยู่

3 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะกวาดมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไปเสีย เราจะกวาดนกในอากาศไปเสียทั้งปลาในทะเลด้วย เราจะกวาดล้างสิ่งที่ทำให้สะดุดพร้อมกับคนชั่ว เราจะขจัดมนุษยชาติออกจากพื้นแผ่นดิน คำที่แปลว่า กวาด มีความหมายตรงตัวว่า 'ทำให้สิ้นสุดลง' พระเจ้าทรงประกาศว่าในไม่ช้าพระองค์จะทำให้มนุษย์และสัตว์สิ้นสุดไปเสียจากแผ่นดินยูดาห์ แม้แต่นกในท้องฟ้าและปลาในทะเลซึ่งอยู่ติดกับยูดาห์ก็จะถูกทำลายสิ้นเช่นกัน บางคนคิดว่าวลีที่เอ่ยถึงนกและปลานั้นเป็นคำกล่าวเกินจริง ซึ่งหมายถึงความเกรี้ยวกราดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า หรือมันอาจหมายถึงโรคระบาดซึ่งจะมาจากผลพวงของสงครามซึ่งฆ่ากระทั่งสัตว์ต่างๆ ในแผ่นดินนั้นด้วย "สิ่งที่ทำให้สะดุดพร้อมกับคนชั่ว" อาจหมายถึงรูปเคารพต่างๆ ของพวกคนชั่วในแผ่นดินยูดาห์ เราควรหมายเหตุไว้ว่าการนับถือรูปเคารพผูกโยงเข้ากับและถูกเทียบเท่ากับ ความชั่ว เหล่าคนชั่วแห่งยูดาห์ไม่เพียงจะถูกทำลายและถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยเท่านั้น แม้แต่บรรดาคนชอบธรรมก็จะประสบชะตากรรมเดียวกัน นี่อาจเป็นสิ่งที่วลี "ขจัดมนุษยชาติออกจากพื้นแผ่นดิน" หมายถึง แน่ทีเดียวดาเนียลและเอเสเคียลเป็นคนชอบธรรม กระนั้นพวกเขาก็ถูกตัด

ออกจากแผ่นดินนั้น กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงเตือนอย่างห้วนๆว่าแผ่นดินยูดาห์กำลังจะถูกเอา
ประชากรออกไป ทั้งพวกยิวและปศุสัตว์ของพวกเขา

ศพย 1:4-6 เราจะเหยียดมือของเราออกต่อยูดาห์ และต่อชาวเยรูซาเล็มทั้ง
มวล เราจะขจัดกากเดนของพระบาอัลเสียจากสถานที่นี้ และกำจัดชื่อบรรดาเคมาริมพร้อมกับ
พวกปุโรหิตเสีย

พระเจ้าทรงเจาะจงมากยิ่งขึ้นในคำพยากรณ์ของพระองค์เรื่องการพิพากษา พระพิโรธ
ของพระองค์จะขยายออกไปถึงอาณาจักรของยูดาห์โดยรวม และถึงประชากร *ทั้งปวง* แห่ง
เยรูซาเล็มโดยเฉพาะ แม้คนทั้งปวงแห่งยูดาห์จะถูกพิพากษา จุดสนใจหลักของพระพิโรธของ
พระเจ้านั้นคือ กรุงเยรูซาเล็ม จากทุกนครในโลก พวกเขามีพระวิหารของพระเจ้าและปุโรหิตของ
มัน กระนั้นพวกเขาก็ถดถอยในการนับถือรูปเคารพและความบาปมากกว่าผู้ใด ผู้ใดได้รับฝากไว้
มากก็จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก เห็นได้ชัดจากข้อนี้และที่อื่นใน 2 พงศาวดาร, 2 พงศกษัตริย์,
เยเรมีย์ และแหล่งอื่นๆว่าการกราบไหว้พระบาอัลและการนับถือรูปเคารพโดยรวมแพร่กระจาย
ไปทั่วเยรูซาเล็ม นครบริสุทธินั้นดำรงในการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณในการนับถือรูปเคารพของมัน

พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะ “ตัดออก” (หรือขจัด) ทุกอย่างของการนับถือพระ
บาอัลไปเสียจากเยรูซาเล็ม *บรรดาเคมาริม* คือชื่อที่พวกปุโรหิตของพระบาอัลถูกเรียก *ปุโรหิต*
อีกพวกที่ถูกกล่าวถึง (พวก *โคเฮน*) เป็นปุโรหิตแห่งพระวิหารของพระเจ้า ซึ่งเป็นปุโรหิตเชื้อสาย
อาโรนแห่งพระคัมภีร์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพวกปุโรหิตแห่งรูปเคารพของพระบาอัล
นั่นคือพวกเคมาริมจะถูกขจัดออกไปจากเยรูซาเล็มรวมถึงบรรดาปุโรหิตเชื้อสายอาโรนที่
อวมชอมและกลับสัตย์ด้วย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าปุโรหิตเชื้อสายอาโรนทำเป็นไม่รู้ไม่
เห็นเกี่ยวกับการนับถือพระบาอัลหรือถึงขนาดมีส่วนร่วมในมันเองด้วย พวกเขาทุกคนจะถูกขจัด
ออกไปจากเยรูซาเล็ม ขณะที่การตกไปเป็นเชลยยังบาบิโลนค่อยๆปรากฏ ยูดาห์ก็ได้รับบทเรียน
เกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพ พวกยิวจะไม่มีส่วนในการนับถือรูปเคารพหรือมีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ
กับการนับถือพระบาอัลอีกเลย – จนถึงทุกวันนี้

5 กำจัดคนเหล่านั้นที่กราบลงบนดาวฟ้าหลังคาตึกเพื่อไหว้บริวารแห่งฟ้าสวรรค์

“บริวารแห่งฟ้าสวรรค์” หมายถึงดวงดาวต่างๆบนท้องฟ้า คนเหล่านี้เป็นผู้ริเริ่มดาราศาสตร์สมัยใหม่และสัญลักษณ์ต่างๆแห่งจักรราศี พวกเขาซึ่งเป็นประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเยซู โวหาห์พระเจ้ากำลังกราบไหว้ดวงดาวต่างๆและหมู่ดาวต่างๆในท้องฟ้า บ้านเรือนของพวกเขายึดสมัยโบราณมักมีหลังคาแบนราบที่ผู้อยู่อาศัยสามารถขึ้นไปบนนั้นได้ ซึ่งเป็นเหมือนดาวฟ้าของบ้านสมัยใหม่ บนนั้นพวกเขายืนเฝ้าดูชาลิมจะนมัสการดวงดาวต่างๆอย่างลับๆเหมือนคนนับถือพระต่างด้าว

นอกจากนี้ในเยรูซาเล็มมีคนเหล่านั้นที่ยังออกปากว่านมัสการพระเยซู โวหาห์พระเจ้าอยู่ อย่างน้อยก็แบบให้เห็นภายนอก – คนเหล่านั้นที่กราบลงปฏิญาณต่อพระเยซู โวหาห์ คนเหล่านี้ก็จะถูกจับในอวนแห่งการพิพากษาของพระเจ้าด้วย ไม่ว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าอย่างแท้จริง (เช่น ดาเนียล, เยเรมีย์ หรือเอเสเคียล) หรือเป็นเพียงคนที่ออกปากยอมรับแต่ ภายนอก คนทั้งปวงในเยรูซาเล็มก็จะได้ลิ้มรสพระพิโรธของพระเจ้า คนทั้งปวงนั้นจะถูกพิพากษา นี่จะเป็นเช่นนั้นเป็นพิเศษสำหรับคนเหล่านั้นที่ปฏิญาณต่อพระโมเลค อันหลังนี้เป็นอีกชื่อหนึ่งของพระโมเลค ซึ่งเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแบบพระต่างด้าวซึ่งเด็กทารกจะถูกถวาย เป็นเครื่องบูชาในหุบเขาแห่งอิน โนมซึ่งอยู่ติดกับเยรูซาเล็ม คนทั้งปวงนั้นคือ พวกคนนับถือรูปเคารพและคนเหล่านั้นที่ออกปากยอมรับว่าเชื่อสัตย์ต่อพระเยซู โวหาห์จะได้รับความทุกข์ทรมาน น่าเศร้าที่คนพวกหลังมีจำนวนน้อยเหลือเกิน

6 คนเหล่านั้นที่หันกลับจากการติดตามพระเยซู โวหาห์ ผู้มิได้แสวงหาพระเยซู โวหาห์หรือ ทูลถามพระองค์”

บรรดาคนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าซึ่งมีอยู่น้อยจริงๆในเยรูซาเล็มจะไม่เพียงได้รับผลกระทบจากการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อคนนั้นเท่านั้น แต่โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ได้หันไปเสียจากพระเจ้าของตน นี่เป็นภาพประกอบหนึ่งที่แสนคลาสสิกของการละทิ้งความจริง: คนเหล่านั้นที่ได้หันไปเสียจากพระเจ้าของตนและไม่แสวงหาพระองค์หรือได้ถามพระองค์ในคำอธิษฐานอีกต่อไป นั่นเป็นที่ๆเยรูซาเล็มอยู่ในขณะนั้นและเป็นที่นี่ๆ คริสตจักรเปิดกว้างหลายคริสตจักรอยู่ในวันนี้ด้วย พวกเขาได้หันไปเสียจากพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ คนเหล่านี้มิใช่

คนต่างชาติที่นับถือพระต่างค้ำว คนเหล่านี้เป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า นั่นคือ
ตระกูลยูดาห์และเบนยามิน คนเลวีและปุโรหิตเชื้อสายอาโรนของพระเยโฮวาห์ พวกเขาได้เห็น
หลังของตนให้กับพระเจ้าของพวกเขาในการกบฏและการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณ และบัดนี้พวกเขาก็
กำลังจะถูกพิพากษา

ศฟย 1:7 **จงนั่งสงบอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพราะ**
ว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึงแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงเตรียมเครื่องบูชา และทรงกระทำแขกของ
พระองค์ให้บริสุทธิ ยูดาห์และเยรูซาเล็มถูกสั่งให้นั่งสงบต่อพระพักตร์พระเจ้า การพิพากษา
กำลังจะมาและยูดาห์ก็ถูกสั่งมิให้โต้แย้งคำตัดสินของตน การพิพากษาที่ใกล้จะเกิดแก่ยูดาห์และ
เยรูซาเล็มถูกเรียกว่า “วันแห่งพระเยโฮวาห์” วลีนี้ปรากฏยี่สิบหกครั้งในพระคัมภีร์ ในกรณีส่วนใหญ่มันหมายถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในยุคสุดท้าย – ยุคเจ็ดปีและการครอบครองในยุคพันปีของพระ
คริสต์ อย่างไรก็ตาม ตรงนี้บริบทก็กล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่จะเกิดแก่ยูดาห์และ
เยรูซาเล็มโดยคนบาบิโลน ถึงกระนั้นความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ ‘วัน’ หนึ่งของการพิพากษาของ
พระเจ้าและการลงโทษเหล่าคนบาปโดยตรง

อีกภาพเปรียบเทียบหนึ่งถูกใช้และนั่นก็คือ การถวายเป็นเครื่องบูชาครั้งใหญ่ พวกยิวคุ้นเคยกับ
ความหมายของคำพูดเช่นนั้น การถวายเป็นเครื่องบูชาครั้งใหญ่ที่พระวิหารเป็นเหตุการณ์ครั้งสำคัญใน
ชีวิตของยิวที่เคร่ง ตรงนี้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องสัตวบูชาย่อมหมายถึงเยรูซาเล็ม พวกเขา กำลังจะ
กลายเป็นเครื่องสัตวบูชา นั่น อีกภาพเปรียบเทียบหนึ่งถูกนำเสนอและนั่นก็คือ ภาพของงานเลี้ยง บ่อย
ครั้งที่วันสำคัญๆ ทางศาสนาในอิสราเอลเป็นการรวมกันของการถวายเป็นเครื่องบูชาที่พระวิหารและ
การจัดงานเลี้ยงพิเศษ ในกรณีนี้พระเจ้าทรงเชิญคนบาบิโลนให้มาเป็นแขกของพระองค์ พวกเขา
จะถวายเยรูซาเล็มเป็นเครื่องสัตวบูชา จากนั้นก็กินเลี้ยงบนของริบต่างๆ ของบรรดาเหยื่อที่พวก
เขาพิชิตได้ การพิพากษาเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ มันกำลังจะมา

ศฟย 1:8-10 **และต่อมาในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมาบูชานั้น พระองค์ตรัสว่า**
"เราจะลงโทษบรรดาเจ้านายและโอรสของกษัตริย์ และบรรดาผู้ที่ตกแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกาย

ต่างด้าว ในวันแห่งการถวายสัตวบูชาของพระเจ้า (นั่นคือ การพิพากษาที่จะตกแก่ยูดาห์) การพิพากษานั้นจะตกลงบนราชวงศ์ของยูดาห์โดยเฉพาะ บรรดาเจ้านายและโอรสของกษัตริย์จะโดนพิพากษามากเป็นพิเศษ นี่บอกเป็นนัยว่า ‘เชื้อพระวงศ์’ อายุน้อยหลายคนเหล่านี้เป็นผู้นำในความบาปและความชั่วในยูดาห์ อีกครั้งที่ผู้ใดได้รับผลไว้มากก็จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก

วลีที่กล่าวถึงคนเหล่านั้นที่ “ตกแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกายต่างด้าว” มีความหมายไม่ชัดเจน มันอาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่สวมเสื้อคลุมพิเศษสำหรับพวกคนนับถือรูปเคารพพระต่างด้าว นักอธิบายพระคัมภีร์ท่านอื่นๆ ได้เสนอว่ามันอาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่ได้ขโมยมาจากผู้อื่น ท่านหนึ่งเสนอว่ามันหมายถึงพวกผู้ชายที่สวมชุดของผู้หญิงและในทางกลับกัน ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม ราชวงศ์ของยูดาห์ก็อยู่แถวหน้าในความบาปของแผ่นดินนั้น สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่า ‘เชื้อพระวงศ์’ ของยูดาห์จะตกเป็นเป้าหมายเป็นพิเศษในการพิพากษาที่จะมานั้นเพราะความบาปของพวกเขา

9 ในวันนั้น เราจะลงโทษทุกคนที่กระโดดข้ามธรณีประตู คือผู้ที่กระทำให้เรือนของนายเต็มไปด้วยความทารุณและการคดโกง" ความหมายตรงนี้ไม่ชัดเจนเช่นกัน แต่มันอาจหมายถึงบรรยากาศที่เต็มไปด้วยอาชญากรรมซึ่งปกคลุมไปทั่วเยรูซาเล็ม นี่บอกเป็นนัยว่าอาชญากรรม การปล้นและการฉ้อโกงเกิดขึ้นทั่วเยรูซาเล็ม บรรดาผู้รับใช้ก็ใช้วิธีฉ้อโกงหรือใช้กำลังเพื่อแย่งชิงไปจากผู้อื่นเพื่อทำให้นายของตนมั่งมี นี่บอกเป็นนัยถึงการฉ้อฉลใหญ่โต อาชญากรรมและความทารุณในเยรูซาเล็ม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะพิพากษาความชั่วเช่นนั้น

10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ต่อมาในวันนั้น จะได้ยินเสียงร้องจากประตูปลา และเสียงร่ำไห้จากแขวงสอง และเสียงโศรกคร่ำจากเนินเขา วันที่วานี้คือ วันแห่งการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเยรูซาเล็มและยูดาห์ เสียงต่างๆ แห่งหายนะถูกพรรณนาตรงนี้เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้บาบิโลนตีสอนเยรูซาเล็ม ที่ถูกนำเสนออย่างชัดเจนคือ เสียงดังต่างๆ อันเกิดจากการโจมตีโดยคนบาบิโลน ประตูปลา คือ ประตูหนึ่งทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของนครนั้นซึ่งเปิดออกสู่ถนนสายหนึ่งซึ่งไปยังเมืองยัฟฟา เมืองท่าบนทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่นั่นปลาถูกส่งมายังนครนั้น เมื่อบาบิโลน

โจมดีเยรูซาเล็ม พวกเขาเชื่อมั่นที่ประตูแลกก่อนซึ่งไม่ได้รับการปกป้องจากหุบเขาใดๆ เมื่อพวกเขาเอาชนะบรรดาผู้ที่ป้องกันนครนั้นได้ เสียงร้องแห่งความสิ้นหวังก็ระงมขึ้นจนกลายเป็นเสียงร่ำไห้เมื่อประตูถัดไป (นั่นคือ แขวงสอง) ตกเป็นของบรรดาผู้ที่มาพิชิต

คำที่แปลว่า **เสียงโครมคราม (เซเบอร์)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘การทำให้แตกหัก’ หรือ ‘การทำให้แตกเป็นเสี่ยงๆ’ หรือ ‘การทำให้แตกร้าว’ นี้หมายถึงเสียงของบ้านและหมู่บ้านต่างๆ ที่ถูกทำให้แตกเป็นเสี่ยงๆ ในเนินเขาหลายลูกที่อยู่ติดกันเมื่อคนบาบิโลนทำลายพื้นที่รอบๆ เยรูซาเล็ม กล่าวโดยสรุป ที่ถูกพรรณนาตรงนี้คือ เสียงต่างๆ อันน่ากลัวของการที่พวกทหารมาพิชิตและทำลายยูดาห์และเยรูซาเล็ม ดู 2 พงศาวดาร 36:17 และ 2 พงศกษัตริย์ 25:1

ศพย 1:11 **ชาวตำบลมักเทเฮย จงร่ำไห้เถิด เพราะพ่อค้าทั้งปวงก็ถูกโค่นลงเสียแล้ว** บรรดาผู้ที่ค้าขายกับเงินก็ถูกขจัดเสียแล้ว **มักเทเฮ** มีความหมายตรงตัวว่า หุบเขาหนึ่งทีกลวงหรือตื้น มันอาจหมายถึงถนนเส้นหนึ่งในเยรูซาเล็มในตอนล่างของนครนั้นซึ่งเป็นที่ๆ มีพวกพ่อค้าและ ‘พวกนายธนาคาร’ – คนเหล่านั้นที่ค้าขายกับเงิน ความคิดที่สำคัญกว่าและน่าเป็นไปได้มากกว่าก็คือว่า ผลประโยชน์ด้านการพาณิชย์และการเงินของเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย – ‘องค์กรและสถาบันการเงินต่างๆ’ ผลประโยชน์ที่เป็นเงินของเยรูซาเล็มจะถูกทำลายในวันนั้น และพระเจ้าทรงเรียกบรรดาคนมั่งมีเพราะการนั้นให้ร่ำไห้อย่างสิ้นหวัง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกพ่อค้าเงินได้มั่งมีขึ้นมาได้เพราะการส่งเสริมการนับถือรูปเคารพ รูปเคารพต่างๆ ปกติแล้วถูกปิดด้วยเงินหรือทำขึ้นจากเงินทั้งก้อน ธุรกิจที่ชั่วร้ายของพวกเขาจะถูกทำลาย

ศพย 1:12-13 **ต่อมาคราวนั้นเราจะเอาตะเกียงส่องดูเยรูซาเล็ม และเราจะลงโทษคนที่ตกตะกอน ผู้ที่กล่าวในใจของตนว่า ‘พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงกระทำการดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำการชั่ว’** คำเปรียบเปรยหลายประการถูกกล่าวตรงนี้ เมื่อพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อเยรูซาเล็มมาถึง พระองค์จะทรงค้นหาผู้ที่มีความผิดเหมือนส่องด้วยตะเกียง นี้หมายถึงคนหนึ่งที่กำลังหาด้วยไฟฉายในซอกมุมมืดๆ และได้ถูกบ้าน นี้หมายถึงการค้นหาอย่างถี่ถ้วน นี้ออกเป็นนัยว่าไม่มีใครจะหนีพ้นพระพิโรธของพระเจ้าไปได้

อีกภาพเปรียบเทียบหนึ่งก็คือ “คนที่ตกตะกอน” ‘ตะกอน’ หมายถึง เศษที่นอนก้นอยู่ในถังใส่น้ำองุ่น มันเป็นเศษของน้ำองุ่นที่นอนก้นอยู่ในภาชนะ ความคิดตรงนี้ก็คือ คนเหล่านั้นที่ใช้ชีวิตอย่างหรรษาไม่เอาใจใส่ นี่บอกเป็นนัยถึงความมั่งคั่ง ความสบายและความยะโสโอหัง พระเจ้าผู้ทรงทราบใจมนุษย์ทุกคนทรงเปิดเผยทัศนคติของคนเหล่านี้: “พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงกระทำการดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำการชั่ว”

พวกคนมั่งมีที่เย่อหยิ่งซึ่งใช้ชีวิตอย่างสุขสบายในเยรูซาเล็มมีทัศนคติที่ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงรบกวนพวกเขาในทางใดทางหนึ่งเลย เท่าที่พวกเขารู้ ชีวิตก็คืออยู่ พวกเขาดื่มด่ำอยู่ในวิถีชีวิตอันฟูฟาดเหลือเกินจนพวกเขาไม่ตระหนักหรือไม่กังวลเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขาจะถูกปลุกให้สะดุ้งตื่นในไม่ช้า พระเจ้าโดยกองทัพของบาบิโลนจะทรงค้นหาพวกเขาและเจอพวกเขา พวกเขาจะสูญเสียทุกสิ่งที่มี และอาจรวมถึงชีวิตของพวกเขาด้วย

13 ฉะนั้นทรัพย์สิ่งของของเขาจะถูกปล้น และเรือนของเขาจะรกร้าง ถึงเขาจะสร้างเรือน เขาก็จะไม่ได้อยู่ในเรือนนั้น ถึงเขาจะปลูกสวนองุ่น เขาจะไม่ได้ค้ำน้ำองุ่นจากสวนนั้น” ความมั่งคั่งของชนชั้นสูงแห่งเยรูซาเล็มจะกลายเป็นของปล้นแห่งการสงครามสำหรับบรรดาผู้รุกรานในไม่ช้า บ้านเรือนที่เป็นเหมือนพระราชวังของพวกเขาจะถูกทำลาย คนอื่นๆที่กำลังปลูกสร้างเรือนใหม่หลังใหญ่ๆหรือที่ได้ปลูกสวนองุ่นใหม่ๆจะไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆจากสิ่งเหล่านั้นเลย ทุกสิ่งจะถูกทำลายในไม่ช้า

ราชวงศ์ พวกพ่อค้าและนักธุรกิจและบรรดาคนมั่งมีแห่งเยรูซาเล็มจะถูกทำลายในไม่ช้า โดยคนบาบิโลนที่มารุกราน พระเจ้าจะทรงใช้ฝ่ายหลังเพื่อพิพากษาประชาชนของพระองค์ที่ชั่วร้าย กลับสัตย์และมักกบฏ

ศพย 1:14-16 วันสำคัญแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามาและแรงมาก ทั้งเสียงของวันแห่งพระเยโฮวาห์ ผู้แกล้วกล้าจะร้องเสียงดังที่นั่น เห็นได้ชัดว่าบริบทโดยตรงของเศฟันยาห์ 1 กล่าวถึงการรุกรานและการทำลายเยรูซาเล็มโดยน้ำมือของบาบิโลน อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะมีการเปลี่ยนจุดสนใจตรงนี้ ดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน คำว่า **วันแห่งพระเยโฮวาห์** ก็ถูก

ใช้ในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในตอนปลายของยุคคริสตจักรและในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ด้วย กล่าวโดยสรุป ปกติแล้วมันหมายถึงยุคเจ็ดปีและยุคพันปี (และอาณาจักรนิรันดร์นั้นเช่นกัน) มันเป็นเวลาหนึ่งเมื่อพระเจ้าจะทรงกุมบังเหียนประวัติศาสตร์มนุษย์และเท่ากับตรัสว่า ‘เราจะจัดการต่อเอง!’ ยกตัวอย่างเช่น ดู อิศยาห์ 13:6, 9; 34:8; โยเอล 1:15, 2:11, 3:14; เศคาริยาห์ 14:1; 1 เซสะโลนิกา 5:2 และ 2 เปโตร 3:10

นี่ดูเหมือนว่าการพิพากษายูดาห์กำลังถูกใช้เป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของวันแห่งพระเยโฮวาห์อันยิ่งใหญ่เมื่อบรรดาคนบาปถูกเล่นงานในยุคเจ็ดปี ภาพเปรียบเทียบของการพิพากษาที่จะมานั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ ทันทีที่คริสตจักรถูกรับขึ้นไป วันแห่งพระเยโฮวาห์ก็จะเริ่มต้นขึ้น ดังนั้น เราจึงกล่าวได้อย่างถูกต้องกระทั่งในวันนี้ว่า “วันสำคัญแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามาและเร่งมาก” ในวันนั้นบรรดาผู้มีฤทธิ์แห่งแผ่นดินโลกจะร้องอย่างขมขื่น วันแห่งพระเยโฮวาห์ถูกนำเสนอในภาพชิ้นส่วนแห่งหลักคำสอนเรื่องอวสานกาลว่าเป็น (1) เวลาแห่งการพิพากษาใหญ่โต (นั่นคือ ยุคเจ็ดปี) และ (2) เวลาแห่งพระพรใหญ่ยิ่ง (นั่นคือ ยุคพันปี) ตรงนี้ช่วงที่เป็นการพิพากษาถูกพรรณนาถึง

15 วันนั้นเป็นวันแห่งพระพิโรธ เป็นวันแห่งความทุกข์ใจและความซีมเศร้า เป็นวันแห่งการทิ้งให้เสียเปล่าและการทิ้งให้รกร้าง เป็นวันแห่งความมืดและความอึมครึม เป็นวันแห่งเมฆหมอกและความมืดทึบ การพิพากษาที่จะเกิดแก่เยรูซาเล็มนั้นจะเป็นช่วงเวลาแห่งพระพิโรธ ความทุกข์ใจ ความซีมเศร้า การทิ้งให้เสียเปล่าและการทิ้งให้รกร้าง มันจะเป็นเวลาหนึ่งที่คว้นแห่งความพินาสทำให้คนนั้นมีมืดมิด อึมครึมและถูกปกคลุมด้วยเงามืด กระนั้นภาพที่ใหญ่กว่าก็ย่อมหมายถึงยุคเจ็ดปีซึ่งเป็นวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้าเช่นกัน แม้ขอบเขตของยุคเจ็ดปีจะรวมถึงคนทั่วทั้งโลก มันก็จะพุ่งเป้าที่อิสราเอลเป็นหลักในช่วงครึ่งหลังของมัน ข้อพระคัมภีร์หลายตอนที่เป็นคำพยากรณ์กล่าวถึงดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆที่ถูกทำให้มืดไปเมื่อถึงตอนกลางและตอนปลายของยุคเจ็ดปี แน่แน่นอนว่ามันจะเป็นเวลาแห่งการสงครามอันน่ากลัวในอิสราเอลและทั่วโลกเช่นกัน ดู อิศยาห์ 22:5, เยเรมีห์ 30:7, โยเอล 2:2 และอาโมส 5:18 ด้วย

16 เป็นวันที่มีเสียงแตรและวันโห่ร้องต่อเมืองทั้งหลายที่มีสันปราคาการและต่อป้อมสูง คำพรรณนาตรงนี้กล่าวถึงเรื่องทางทหาร สัญญาเตือนภัยทางทหารเพื่อป้องกันนครในสมัยโบราณในอิสราเอลก็ใช้เสียงแตรที่เป่าจากยอดเนินเขาหนึ่ง ไปยังอีกยอดเนินเขาหนึ่ง คำบรรยายตรงนี้หมายถึงสัญญาเตือนที่ถูกส่งไปยังนครต่างๆที่มีปราคาการเข้มแข็งและป้อมสูงเพื่อเตือนภัยเกี่ยวกับการรุกราน เมื่อคนบาบิโลนเริ่มต้นการรุกรานของตน ยามบนป้อมบนยอดเนินเขาก็เป่าแตรส่งสัญญาเตือนภัยคนในนครให้ทราบถึงผู้บุกรุก ในยุคเจ็ดปีอิสราเอลจะถูกรุกรานโดยกองทัพต่างๆของโลกภายใต้การนำของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ (ยังไม่กล่าวถึงการรุกรานของรัสเซียที่มีพรรณนาไว้ในเอเสเคียล 38-39) กระทั่งทุกวันนี้ ระบบเตือนภัยพลเรือนและเสียงหวอเตือนภัยเกี่ยวกับการโจมตีทางอากาศก็ยังใช้กันอยู่ในอิสราเอลเมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤติ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือ วิกฤติในอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีนั้น

ศฟย 1:17-18 เราจะนำทุกภัยมาสู่มนุษย์ เขาจะไต่เดินไปเหมือนคนตาบอด เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ โลหิตของเขาจะถูกเทออกเหมือนฝุ่น และเนื้อของเขาจะถูกเทออกเหมือนมูลสัตว์ ในวันอันน่ากลัวแห่งการทำลายล้าง (ทั้งตอนที่บาบิโลนรุกรานและในช่วงยุคเจ็ดปี) คนทั้งหลายในอิสราเอลจะเคียดจันแทบบ้า พวกเขาจะเดินเซไปมาเหมือนคนตาบอด มึนงงและประหลาดใจ เหตุผลนะหรือ “เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์” แน่่อนว่านั่นเป็นความจริงในสมัยของเศฟันยาห์ มันจะเป็นจริงด้วยในช่วงยุคเจ็ดปี ในวันอันน่ากลัวเหล่านั้น โลหิตของมนุษย์จะถูกเทลงบนพื้นดินเหมือนน้ำและศพของพวกเขาก็จะถูกทิ้งไว้ให้เน่าเปื่อยเหมือนมูลสัตว์

18 เงินหรือทองคำของเขาก็ดีจะไม่สามารถช่วยเขาให้พ้นได้ในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ แผ่นดินทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญในไฟแห่งความหวงแค้นของพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงกำจัดคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอย่างรวดเร็ว ความมั่งคั่งของพวกยิวที่มั่งมี จะไม่สามารถซื้อทางหนีให้พวกเขาออกจากความพินาศที่จะมานั้นได้ นั่นเป็นความจริงตอนที่บาบิโลนมาเหยียบย่ำยูดาห์ มันจะเป็นจริงในยุคเจ็ดปี ไม่มีความมั่งคั่งของผูใด (ไม่ว่ายิวหรือคนต่างชาติ) จะสามารถซื้อทางหนีให้เขาได้ เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลกในช่วงยุค

เจ็ดปี จะไม่มีทางหนีเลย ข้อยกเว้นเดียวในวันนั้นก็คือ ยิวส่วนที่เหลือในอิสราเอลที่หันมาหาพระเจ้าของตนและต้อนรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน มิฉะนั้น พระเจ้าจะทรงกำจัดคนชั่วไปจากแผ่นดินนั้นเสียอย่างรวดเร็ว นั่นเป็นความจริงตอนที่บาบิโลนรุกราน มันจะเป็นความจริงในช่วงยุคเจ็ดปี

แม้คำพยากรณ์ตรงนี้อาจดูเหมือนเป็นประวัติศาสตร์สมัยโบราณ (ซึ่งมันก็เป็นส่วนหนึ่ง) การสำเร็จจริงของมันอาจเริ่มต้นพรุ่งนี้หากการรับขึ้นเกิดขึ้นวันนี้ แน่ทีเดียว วันแห่งพระเยซูวาท์อันยิ่งใหญ่ใกล้เข้ามาแล้ว และรีบเร่งอย่างมาก พระเยซูตรัสว่า จงเฝ้าระวังและเตรียมตัวให้พร้อม เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้ว่อาจค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาเวลาใด!

ภาพรวมของเศฟันยาห์ 2: บทสั้นๆนี้นำเสนอความคิดสองประการ: (1) คำเตือนสติให้กลับใจใหม่ในข้อ 1-3; และ (2) การพิพากษาต่างๆที่ถูกกล่าวไว้ล่วงหน้าว่าจะเกิดแก่บรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านของยูดาห์ในข้อ 4-15 ส่วนหลังของบทนี้จะมีเนื้อหาเชิงอวสานกาลและวันแห่งพระเยซูวาท์

ศฟย 2:1-2 **โอ ประชาชาติที่ผู้อื่นไม่ปรารถนาเอ๋ย จงมาชุมนุมกัน เออ มาชุมนุมกัน** บริบทของบทก่อนหน้าบ่งบอกจากหลัง เพราะว่าการพิพากษากำลังใกล้จะเกิดแก่เยรูซาเล็ม พระเจ้าจึงทรงสั่งยูดาห์ให้มาร่วมชุมนุมศักดิ์สิทธิ์เพื่อพิจารณาถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น และให้ถ่อมจิตถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า รับสารภาพความบาปของตนและแสวงหาพระเมตตาของพระเจ้า พระเจ้าทรงตรัสย้ำคำกำชับนี้เป็นครั้งที่สอง แน่แน่นอนว่าเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญ ยูดาห์ถูกพระเจ้าเรียกว่าเป็น “ประชาชาติที่ผู้อื่นไม่ปรารถนา” ยูดาห์ได้ทำให้ตัวเองเสื่อมทรามลงมากเสียจนไม่มีผู้ใดปรารถนาพวกเขา – ทั้งพระเจ้าและประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียง คริสเตียนที่กลับศรัทธาก็เป็นเช่นนั้น เขาทำให้ตัวเองไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และชาวโลกที่อยู่รอบตัวเขาก็คิดว่าเขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด ซึ่งเขาก็เป็นจริงๆ

2 ก่อนที่พระบัญชาสำเร็จ ก่อนที่วันนั้นผ่านไปดังกลีบที่ปลิว ก่อนที่พระพิโรธอันร้ายแรงแห่งพระเยโฮวาห์จะลงมาเหนือเจ้า ก่อนที่วันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะลงมาเหนือเจ้า ความคิดตรงนี้ต่อเนื่องมาจากข้อที่แล้ว ความคิดก็คือว่ายูดาห์ควรมาชุมนุมกันเพื่อพิจารณาสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นและกลับใจใหม่อย่างรวดเร็วก่อนที่การพิพากษาที่ถูกระบุไว้ในวันนั้นบังเกิดแก่พวกเขา พวกเขามีเวลาเพียงเล็กน้อยที่จะหนีจากความบาปของตนก่อนที่โอกาสที่จะกลับใจใหม่จะผ่านพ้นไป – เหมือนกลีบที่ปลิวต่อหน้าลม (อันหลังนี้หมายถึงการฝ่าฝืนด้วยมือในสมัยโบราณ กลีบถูกลมพัดปลิวไปอย่างรวดเร็ว)

ยูดาห์มีเวลาเพียงเล็กน้อยที่จะคืนดีกับพระเจ้าก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทลงบนพวกเขา พวกเขายังสามารถแก้ไขตนเองกับพระเจ้าของตนได้ก่อนที่วันแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึง แม้การพิพากษากำลังใกล้เข้ามา กระนั้นพระเมตตาและพระคุณของพระเจ้านี้ปรากฏชัดเจนเมื่อพระองค์ – ก่อนชั่ว โมงสุดท้าย – ทรงเสนอที่จะยับยั้งการพิพากษาหากพวกเขายอมหนีจากความบาปของตน คำพยากรณ์ของเศฟันยาห์อาจถูกประกาศในประมาณปี 610 ก่อน ค.ศ. การรุกรานครั้งแรกของบาบิโลนเกิดขึ้นในปี 606 ก่อน ค.ศ.

ศฟย 2:3 **ทุกคนที่ใจถ่อมในแผ่นดินนี้ คือผู้ที่กระทำตามคำตัดสินของ**
พระองค์ จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ จงแสวงหาความชอบธรรม แสวงหาความถ่อมใจ ชะรอยเจ้า
จะได้รับการกำบังในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ ดังนั้น เมื่อเห็นข้อเสนอแห่งพระคุณของพระเจ้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องบอกชนส่วนที่เหลือในยูดาห์ให้แสวงหาพระเจ้าของพวกเขา คำที่แปลว่า **แผ่นดิน (โลก) (เอเรทซ์)** บ่อยครั้งถูกแปลเป็น ‘แผ่นดิน’ เพื่อพิจารณาบริบทตรงนี้นั้นอาจเป็นความหมายตรงนี้แม้ว่าความหมายโดยนัยเชิงอวสานกาลของข้อนี้ย่อมหมายถึงทั่วทั้งพิภพก็ตาม สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่า ท่ามกลางการละทิ้งความจริงในยูดาห์ ยังมีชนส่วนน้อยที่เหลืออยู่ตามการทรงเลือกแห่งพระคุณ พวกเขาได้ชื่อว่าเป็น “ทุกคนที่ใจถ่อมในแผ่นดินนี้” นั่นคือ บรรดาคนที่ใจถ่อมและดำเนินตามแบบพระเจ้า

มีชนส่วนที่เหลือ (วงศัวานของดาเนียลและเอเสเคียล นี่ยังไม่เอ่ยถึงเยเรมีย์ โยสียาห์ ฮานันยาห์ มิชาเอลและอาซารียาห์ (หรือซัดรัก เมซาค และเอเบคเน โก) เห็น ได้ชัดว่าคนเหล่านี้ได้กระทำตามคำตัดสินของพระเจ้า นั่นคือ พวกเขาได้แสวงหาที่จะกระทำอย่างชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าจึงทรงเรียกชนส่วนที่เหลือนี้ซึ่งยังอยู่ในยูดาห์ให้แสวงหาความชอบธรรมและความถ่อมใจ ตรงข้ามกับการกบฏที่เยโฮอาชและอัสมาห์ และความไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้า คนส่วนที่เหลือที่ยังเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้านี้ก็ถูกเรียกให้แสวงหาความถ่อมใจแห่งการเป็นแบบพระเจ้าต่อไป

เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระสัญญานี้มีให้แก่คนใจถ่อมแห่งแผ่นดินนั้น นั่นคือ คนส่วนที่เหลือแห่งยูดาห์ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆและหมู่บ้านต่างๆที่อยู่รอบนอกและไม่ใช่ในกรุงเยรูซาเล็ม คำพยากรณ์ของเยเรมีย์กล่าวอย่างชัดเจนมากมายว่าไม่มีความชอบธรรมเหลืออยู่เลยในเยรูซาเล็ม ตรงกันข้าม นครใหญ่นั้นแห่งยูดาห์เป็นกองบัญชาการแห่งความชั่ว การนับถือรูปเคารพ การกบฏและความบาปของประชาชนชาตินั้น จะว่าไปแล้วสภาพทั่วไปเหล่านั้นก็มีอยู่ในสมัยการรับใช้ของพระเยซู

อีกครั้งที่พระเมตตาและความยุติธรรมของพระเจ้าปรากฏชัดเจน คนเหล่านั้นในแผ่นดินนั้นที่ยังแสวงหาที่จะทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าอาจได้รับการยกเว้นจากการถูกทำลายซึ่งจะเกิดขึ้น โดยน้ำมือของบาบิโลน นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเมื่อบาบิโลนยกทัพเข้ามาในยูดาห์ บรรดาคนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าและชอบธรรมจะไม่ต้องเจอกับความตายและความทารุณซึ่งจะเกิดแก่คนอื่นๆ นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนสำหรับเยเรมีย์และบารุค คนอื่นๆเช่น ดาเนียล เหล่าสหายของเขา และเอเสเคียลถูกจับ ไปยังบาบิโลนเพื่อที่จะถูกใช้โดยพระเจ้าที่นั่น แม้ถูกจับไปเป็นเชลย เห็น ได้ชัดว่าพวกเขาถูกทำให้เจริญขึ้นและถูกอวยพร โดยพระเจ้าในภายหลัง

ดูเหมือนว่ามีการสื่อชัดเจนถึงคำพยากรณ์เชิงอวสานกาลด้วย ในช่วงยุคเจ็ดปี พวกยิวในรัฐอิสราเอลและพวกยิวที่อยู่ทั่วโลกจะได้รับการละเว้นจากพระพิโรธอันน่ากลัวของพระเจ้าเมื่อพวกเขาหันมาหาพระเมสสิยาห์ของตนในวันนั้น วิวรรณ์ 12:14-16 กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงซ่อนคนอิสราเอลส่วนที่เหลือซึ่งกลับใจเชื่อนั้นจากความเกรี้ยวกราดของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

ในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี ดังนั้นคำว่า *แผ่นดิน (โลก)* ในข้อนี้ย่อมสนับสนุนคำพยากรณ์เกี่ยวกับวันแห่งพระเยซูฮาวี

ศพย 2:4-5 **เพราะว่าเมืองกาซาจะถูกทอดทิ้ง และเมืองอัครเคโลนจะเป็นที่รกร้าง ชาวเมืองอัครเคโลนจะถูกขับไล่ในเวลาเที่ยงวัน และเมืองเอโครนจะถูกถอนรากถอนโคน จุดสนใจของบทนี้คราวนี้เปลี่ยนทิศทางไปอย่างสิ้นเชิง – การพิพากษาที่จะเกิดแก่ประชาชาติเพื่อนบ้านต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ ดูเหมือนว่าคำพยากรณ์นี้พูดถึงเหตุการณ์ในระยะใกล้และบอกเป็นนัยถึงวันแห่งพระเยซูฮาวีด้วย นั่นก็คือ คำพยากรณ์ต่างๆตรงนี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงในช่วงการรุกรานภูมิภาคนั้นหลายครั้งของบาบิโลน แต่ดูเหมือนว่ามีการทำให้สำเร็จจริงในที่สุดด้วยในช่วงยุคเจ็ดปีและวันแห่งพระเยซูฮาวี**

เมืองกาซาในสมัยพระคัมภีร์เดิมคือสถานที่เดียวกับที่ถูกเรียกว่าเมืองกาซาในปัจจุบัน มันเป็นที่ที่ติดชายฝั่งทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแผ่นดินอิสราเอล นอกจากนี้ กาซา อัครเคโลน อัครเคโด และเอโครนก็เป็นนครต่างๆสมัยโบราณและเป็นนครประวัติศาสตร์ของคนฟิลิเตีย เมื่อบาบิโลนรุกรานและเหยียบย่ำยูดาห์ ชนต่างชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงเช่น คนฟิลิเตีย ก็จะถูกทำลายเช่นกัน การพิชิตของบาบิโลนกินพื้นที่เป็นภูมิภาค

เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำว่า *ฟิลิเตีย* ในพระคัมภีร์เดิมจริงๆแล้วเป็นคำเดียวกับชื่อ *ปาเลสไตน์* คนฟิลิเตียในสมัยโบราณคือ ผู้อยู่อาศัยในยุคแรกๆของพื้นที่นั้นที่เรียกว่า *ปาเลสไตน์* อันที่จริง ชื่อ *ปาเลสไตน์* มาจากคำว่า *ฟิลิเตีย* มันจึงไม่น่าใช่เรื่องบังเอิญที่ชาวปาเลสไตน์สมัยปัจจุบันยังใช้ชื่อนั้นอยู่ แม้อาจมีหรือไม่มีคนที่สืบเชื้อสายมาจากคนฟิลิเตียสมัยโบราณ พวกเขาที่ยังครอบครองฉนวนกาซา และกล่าวได้ว่าชาวปาเลสไตน์ในปัจจุบันจริงๆแล้วก็คือคนฟิลิเตียสมัยโบราณ

ในวันแห่งพระเยซูฮาวี เมื่อการพิพากษาที่รุนแรงยิ่งกว่าตกแก่ภูมิภาคนี้ในช่วงยุคเจ็ดปี พื้นที่ต่างๆเช่น กาซาจะทนทุกข์เช่นกันในวันแห่งพระพิโรธนั้น

5 วิบัติแก่เจ้า ชาวเมืองชายทะเล เจ้าผู้เป็นประชาชาติเคเรธิ พระวณะของพระเยโฮวาห์
มีมากล่าวโทษเจ้า โอ คานาอัน แผ่นดินของคนฟิลิสเตีย เราจะทำลายเจ้า จนไม่มีชาวเมืองเหลือ

ประชาชาติเคเรธิคือ ผู้บุกเบิกของคนฟิลิสเตีย โดยอาจสืบเชื้อสายมาจากคนฟินิเซียซึ่ง
เดิมที่ตั้งรกรากในพื้นที่นั้นจากทะเล ตรงนี้พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นคานาอัน ซึ่งเป็นแผ่นดินของ
คนฟิลิสเตีย (ฝ่ายหลังเป็นส่วนหนึ่งของคานาอันตามที่โยชูวา 13:3 กล่าวไว้) เมื่อบาบิโลนกวาด
เข้ามาทำภูมิภาคนั้น ชนต่างชาติเหล่านี้ก็จะถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม ไม่มีบันทึกว่าคนฟิลิสเตียถูก
กำจัดทิ้งอย่างสิ้นเชิงโดยบาบิโลนเมื่อพวกเขาเข้ามาทำภูมิภาคนั้นเลย ความหมายของเรื่องนั้น
ก็คือว่าคำพยากรณ์นี้จะถูกทำให้สำเร็จจริงอย่างสมบูรณ์ในอนาคต เวลานั้นอาจเป็นช่วงยุคเจ็ดปี
และวันแห่งพระเยโฮวาห์ บริบทที่ตามมาเน้นบ่งชี้อย่างชัดเจนว่ามันจะสำเร็จจริงในอนาคต

ศพย 2:6-7 **ชายทะเลนั้นจะเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นกระท่อมสำหรับผู้เลี้ยงแกะ**
และเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ 7 ชายทะเลนั้นจะเป็นกรรมสิทธิ์ของวงศ์วานยูดาห์ที่เหลืออยู่
นั้น เขาจะหากินที่นั่น ครั้นถึงเวลาเย็น เขาจะนอนลงที่ในเหย้าเรือนทั้งหลายของอัครเคโลน
เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาจะเอาพระทัยใส่เขา และให้เขากลับสู่สภาพเดิม

แม้คำพยากรณ์นี้อาจสำเร็จจริงส่วนหนึ่งแล้วตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา อย่างแรกก็คือ
ในหลายศตวรรษหลังจากเอสราและเนหะมีย์และอาจในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ด้วย การสำเร็จจริง
นั้นก็ยังเป็นเพียงแบบคร่าวๆ กระจัดกระจายและไม่คงอยู่ถาวร ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาเมื่อ
ไม่นานมานี้ คนอาหรับในปาเลสไตน์เป็นผู้ครอบครองภูมิภาคคาซาของปาเลสไตน์ซึ่งรวมถึงที่
ตั้งของเมืองอัครเคโลนสมัยโบราณด้วย ผู้ได้รับประโยชน์จากการนั้นก็ถูกหมายเหตอย่างเจาะจง
ว่าเป็นชนส่วนที่เหลือของวงศ์วานยูดาห์และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพระเจ้าทรงทำให้พวกเขา
กลับสู่สภาพเดิมจากการตกเป็นเชลยของพวกเขาแล้ว มันยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง ยังไม่มีการตั้ง
รกรากอย่างถาวรและสงบสุขของพวกเขาแล้ว มันยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง ยังไม่มีการตั้ง
รกรากอย่างถาวรและสงบสุขของพวกเขา (กระทั่งตั้งแต่สมัยของเอสราเป็นต้นมา) ในพื้นที่นั้น
เลย ดังนั้น การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้ยังไม่เกิดขึ้น สิ่งที่ถูกบอกล่วงหน้าจริงๆ ตรงนี้
ก็คือว่า หลังจากยุคเจ็ดปีนั้น เมื่อยูดาห์และอิสราเอลถูกพากลับมายังแผ่นดินของตนโดยสมบูรณ์

พวกยิวจะตั้งรกรากในสันติภาพถาวร “ในเหย้าเรือนทั้งหลายของอัสเคโลน” ในภูมิศาสตร์สมัยใหม่ นั่นคือพื้นที่ของฉนวนกาซา สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่าคนต่างชาติทั้งหลาย เช่น คนอาหรับแห่งปาเลสไตน์จะไม่ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในรัฐอิสราเอลอีกต่อไป ยิ่งกว่านั้นมันถูกบอกเป็นนัยในข้อ 5-6 ว่าชาวปาเลสไตน์เหล่านั้นจะถูกถอนรากออกไปจากรัฐอิสราเอล นั่นอาจเกิดขึ้นจริงเร็วถึงเจ็ดปีนับจากนี้

**ศพย 2:8-9 "เราได้ยืมคำค่าของโมอับ และคำครหาของคนอัมโมนแล้ว ซึ่งเขา
ค่าประชาชนของเรา และอวดอ้างเรื่องเขตแดนของเขาทั้งหลาย"**

ในภูมิศาสตร์สมัยโบราณ โมอับเป็นภูมิภาคที่อยู่ทางทิศตะวันออกของทะเลตายโดยตรง อัมโมนเป็นภูมิภาคที่อยู่ทางทิศเหนือของโมอับ และอยู่ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน และอยู่ทางทิศตะวันออกของอิสราเอลตอนกลาง พื้นที่เหล่านี้ในปัจจุบันประกอบกันเป็นภูมิภาคตอนกลางและตอนเหนือของรัฐจอร์แดนในปัจจุบัน อันที่จริงนครหลวงของจอร์แดนจนทุกวันนี้คือ อัมโมน มีความเกลียดชังและความเป็นศัตรูจากภูมิภาคคนอาหรับนั้นต่ออิสราเอล และพวกยิว มันเป็นเรื่องจริงในสมัยของเศฟันยาห์และมันยังเป็นจริงอยู่จนทุกวันนี้ แน่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงทราบดีเกี่ยวกับคำค่าและคำครหาที่มีต่ออิสราเอลจากอัมโมนและโมอับ ดังนั้นเมื่อบาบิโลนยกเข้ามาในภูมิภาคนั้นตอนที่พวกเขาโจมตียูดาห์ โมอับและอัมโมนก็ถูกจับเข้าในตาข่ายของพวกเขาด้วย

รัฐจอร์แดนในปัจจุบันเป็นหนึ่งในรัฐอาหรับทั้งหลายที่เป็นปรปักษ์ต่ออิสราเอล แต่สันติภาพในปัจจุบันของพวกเขาที่เป็นไปเพื่อความสะดวกและความได้เปรียบมากกว่าเกิดจากมิตรภาพที่แท้จริงกับอิสราเอล จนทุกวันนี้พระเจ้ก็ทรงทราบดีเกี่ยวกับความเป็นปฏิปักษ์ของรัฐอาหรับต่างๆที่มีต่ออิสราเอล แม้เคยถูกพิพากษาไปครั้งหนึ่งแล้ว โดยบาบิโลน วันนั้นก็กำลังจะมาเมื่อการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะถูกส่งต่อไปยังประชาชาติเหล่านี้ซึ่งได้แข่งค่าอิสราเอล ดู ปฐมกาล 12:3

9 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า "เหตุฉะนั้น เรามีชีวิตอยู่ฉันใด แน่ทีเดียว โมอับจะกลายเป็นเหมือนเมืองโสโดม และคนอัมโมนจะเหมือนเมืองโกโมราห์ คือเป็นที่ขยายพันธุ์ต้นตำแยและบ่อเกลือ และเป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิത്യ ชาติของเราส่วนที่เหลือจะปล้นเขา และชาติของเราที่เหลืออยู่จะยึดเขาเป็นกรรมสิทธิ์"

พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงบอกล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อ โมอับและอัมโมนจะถูกทำลายเหมือนโสโดมและโกโมราห์ถูกทำลาย จนถึงทุกวันนี้ นครอัมโมนก็ยังเป็นนครหนึ่งในตะวันออกกลางที่ไม่สงบอยู่เหมือนเดิม มันไม่ใช่สถานที่แห่งต้นตำแยและบ่อเกลือ เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง แน่แน่นอนว่ามันจะสำเร็จจริงในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับบรรดาผู้ที่เกลียดชังประชาชนของพระองค์เสร็จแล้ว แผ่นดินของพวกเขาก็จะเป็น "ที่รกร้างอยู่เนื่องนิത്യ"

แน่นอนว่าอิสราเอลยังไม่เคยเหยียบย่างภูมิภาคโมอับและอัมโมนตั้งแต่การกลับสู่แผ่นดินนั้นที่ถูกเริ่มต้นในสมัยของเฮสรา ดังนั้นมีการบ่งบอกเพิ่มเติมว่าคำพยากรณ์นี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง ความหมายโดยนัยหลายประการของมันก็ชัดเจน (1) เวลานั้นกำลังจะมาเมื่อรัฐจอร์แดนปัจจุบันจะถูกทำลายและถูกทำให้รกร้างไป (2) พวกยิวจากรัฐอิสราเอลที่ถูกขยายออกจะได้รับประโยชน์จากภูมิภาคนั้นและครอบครองมันอย่างถาวร (3) นี้จะเกิดขึ้นในช่วงการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์เมื่อพรมแดนทางภูมิศาสตร์ของรัฐอิสราเอลจะขยายออกตลอดทางจากอียิปต์ไปจนถึงแม่น้ำยูเฟรติส พื้นที่อย่างหลังนี้รวมถึงรัฐจอร์แดนในปัจจุบันด้วย

ศฟย 2:10-11 นี่จะเป็นผลตอบแทนความจองหองของเขา เพราะเขาด่าและโธ่वादต่อประชาชนของพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าการพิพากษาที่จะเกิดแก่โมอับและอัมโมน (นั่นคือ จอร์แดนปัจจุบัน) จะเกิดขึ้นเพราะความเป็นปฏิปักษ์และความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่ออิสราเอลมาตลอดหลายศตวรรษ มีผลที่ตามมาสำหรับการกระทำต่างๆและแม้แต่ทัศนคติต่างๆ รัฐอาหรับทั้งหลายที่เป็นศัตรูสักวันหนึ่งจะถูกบังคับให้ยอมจำนนต่อประชาชนของพระเจ้า นั่นคือรัฐอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้ว

11 พระเยซูว่าจะทรงเป็นที่เกรงกลัวของเขาก็คงหลาย พระองค์จะทรงกระทำให้พระ
ทั้งหลายของโลกฝ่ายผอม และมนุษย์ทั้งปวงจะนมัสการพระองค์ ต่างตามถิ่นฐานของตน ร่วม
ทั้งเกาะแห่งประชาชาติทั้งสิ้น ในบริบทที่ถูกนำเสนอข้างบน พระเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าเป็นที่
เกรงกลัวต่อพวกมุสลิมเหล่านี้ คำที่แปลเช่นนั้น (ยาเร) มีความหมายว่าปลุกฝังความกลัว ความ
ขยาด หรือความสยดสยอง เพราะบริบทตรงนี้มีลักษณะอวสานกาลและเกี่ยวข้องกับรัฐจอร์แดน
ในปัจจุบัน พระทั้งหลายของโลกย่อมหมายถึงพระอัลเลาะห์และศาสนาอิสลาม ก่อนยุคเจ็ดปีสิ้น
สุดลง ศาสนาอิสลามจะถูกทำลายในฐานะศาสนาหนึ่งของคนนับถือพระต่างด้าว ในวันนั้นโลก
ของคนอาหรับจะนมัสการพระเยซูพระเจ้าและพระเยซูคริสต์

กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว วลี “เกาะแห่งประชาชาติทั้งสิ้น” เป็นสำนวนภาษาฮีบรูและเป็นคำ
เปรียบเปรยที่หมายถึงประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งเป็นคนต่างชาติ ในปัจจุบัน ประชาชาติ
เพื่อนบ้านต่างๆที่เป็นคนต่างชาติซึ่งล้อมรอบอิสราเอลคือ รัฐอิสลามต่างๆ อย่างไรก็ตาม ในวัน
แห่งพระเยซูเจ้าเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา จะไม่มีศาสนาอิสลามอีกต่อไปเลย รัฐอาหรับ
ทั้งปวงจะหันมาหาพระคริสต์ อันที่จริงทั่วทั้งพิภพจะทำเช่นนั้นในยุคพันปี

ศฟย 2:12 **คนเอธิโอเปียเอ๋ย เข้าด้วยเหมือนกัน จะต้องถูกประหารเสียด้วย**
ดาบของเรา ในภูมิศาสตร์พระคัมภีร์สมัยโบราณ เอธิโอเปียอาจหมายถึงภูมิภาคนั้นของแอฟริกา
ตะวันตกเฉียงเหนือ ตอนใต้ของอียิปต์ หรือหมายถึงภูมิภาคนั้นทางทิศตะวันออกของทะเลแดง
ในแหลมอาหรับในปัจจุบัน เนื่องจากคำพยากรณ์ต่างๆของบทนี้กำลังกล่าวถึง (a) รัฐเหล่านั้นที่
ถูกเหยียบย่ำโดยบาบิโลนและ (b) บรรดาเพื่อนบ้านที่เป็นศัตรูของอิสราเอลก่อนถึงวันแห่งพระ
เยซูเจ้า ภูมิภาคของอาหรับจึงดูเหมือนจะถูกสื่อตรงนี้ ในภูมิศาสตร์สมัยใหม่ นั่นคือรัฐ
ซาอุดีอาระเบีย สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ก็คือนั่น ในช่วงวันแห่งพระเยซูเจ้า (นั่นคือ
ยุคเจ็ดปีและยุคพันปี) ประชาชาติอิสลามแห่งซาอุดีอาระเบียจะถูกทำลายรวมถึงจอร์แดนและ
ชาวปาเลสไตน์ด้วย

ศฟย 2:13-15

แล้วพระองค์จะเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ต่อแผ่นดินทางทิศ

เหนือ และทำลายอัสซีเรีย และจะกระทำให้เมืองนีนะเวห์เป็นที่รกร้าง เป็นที่แห้งแล้งเหมือนถิ่น
ทุรกันดาร เห็นได้ชัดว่าบาบิโลนในสมัยที่รุ่งเรืองที่สุดของมันเหยียบย่ำอัสซีเรีย อย่างไรก็ตาม
บริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ก็มีเนื้อหาเชิงอวสานกาล การประยุกต์ใช้นั้นอาจต่อเนื่องมาถึงตรงนี้
ภูมิภาคที่อยู่ทางทิศเหนือของอิสราเอลในสมัยของเศฟันยาห์คือ อัสซีเรียซึ่งถูกเรียกชื่อเช่นนั้น
ข้อนี้ นครหลวงของมันคือนินะเวห์ คำพยากรณ์นี้เห็นได้ชัดว่าบอกล่วงหน้าถึงวันแห่งความ
พินาศย่อยยับของอัสซีเรียและนครหลวงที่ชั่วร้ายของมัน นั่นคือนินะเวห์ (คำพยากรณ์ของนาฮูม
ส่วนใหญ่แล้วกล่าวถึงความพินาศของอัสซีเรีย) นครนั้นตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำไทกริส กระนั้นในวัน
แห่งการพิพากษาของพระเจ้า ภูมิภาคนั้นจะกลายเป็นดั่งทะเลทราย

ที่น่าสนใจมากขึ้น ไปอีกก็คือว่าประชาชาติอัสซีเรียสมัยโบราณประกอบด้วยพื้นที่ต่างๆ
ในปัจจุบันของซีเรียและอิรัก ประชาชาติอิสลามทั้งสองนี้เป็นศัตรูอันขมขื่นของอิสราเอลจนถึง
ยามนี้ ในบริบทของการพิพากษาที่จะเกิดแก่พวกศัตรูของอิสราเอลในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์
ที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนคือความพินาศของรัฐซีเรียและอิรัก แม้แต่สภาพอากาศของพื้นที่
เหล่านั้นก็จะแห้งแล้ง – มากยิ่งกว่าที่เป็นในตอนนี้อีก

14 ผุงสัตว์ทั้งหลายจะนอนอยู่ท่ามกลางที่นั้น สัตว์ป่าในประชาชาติทั้งสิ้น ทั้งนกกระทง
และอีกาบ้านจะอาศัยอยู่ที่หัวเสาทั้งหลายของเมืองนั้น เสียงของพวกมันจะร้องอยู่ที่หน้าต่าง
ความรกร้างจะอยู่ที่ธรณีประตู เพราะพระองค์จะทรงกระทำ! ให้งานที่ทำด้วยไม้สนสีดาร์เปิดโล่ง
ออก

ที่นครนินะเวห์อันเกรียงไกรเคยตั้งอยู่ ผืนหญ้าอันแห้งแล้งจะเป็นสิ่งที่เหลืออยู่ อันที่
จริงผุงสัตว์ของประชาชาติอื่นๆจะใช้ประโยชน์จากแผ่นดินอันว่างเปล่าของนินะเวห์ เป็นไปได้
ได้ใหม่นี้เป็นภาพเปรียบของนครแบกแดดในปัจจุบัน ซึ่งเป็นนครหลวงของอิรักในปัจจุบัน
นกกระทงและอีกาบ้านเท่ากับอะไรในปัจจุบันก็ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอก
เป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่า พวกสัตว์ป่าจะอาศัยอยู่ในซากปรักหักพังของสิ่งที่เคยเป็นนครอันยิ่งใหญ่

ใหญ่ งานที่ทำด้วยไม้สนสีดาร์อาจหมายถึง งานไม้ราคาแพงที่อยู่ภายในบ้านเรือนและพระราชวังต่างๆของนิเนเวห์ นี่บอกเป็นนัยว่าพวกสัตว์ป่าจะเป็นพวกเดียวที่ค้นพบงานช่างไม้ เช่นนั้นในวันนั้น ความคิดที่ชัดเจนก็หมายถึงความรกร้างว่างเปล่า

15 นี่เป็นเมืองที่สนุกสนานที่อยู่ได้อย่างไรก็กังวล เป็นเมืองที่คิดในใจของคนว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีเมืองอื่นใดนอกเหนือจากข้าอีก" มันกลายเป็นเมืองรกร้างเสียจริงๆ เป็นที่อาศัยนอนของสัตว์ป่า ทุกคนที่ผ่านเมืองนี้ไปจะเหย้าหยันและส่ายมือของเขา

“เมืองที่สนุกสนาน” เห็นได้ชัดว่าคือ นิเนเวห์ซึ่งถูกพรณนาถึงในข้อ 13 เช่นเดียวกับบาบิโลน นครพี่น้องของมัน นิเนเวห์ได้กลายเป็นนครที่ยะโสและไร้กังวลในความรุ่งเรืองและอำนาจของมัน ไปเสียแล้ว ความเย่อหยิ่ง โอ้อวดนครที่นับถือพระต่างด้าวนี้เหมือนโซ่เส้นหนึ่ง (ดูเพลงสดุดี 73:6) กระนั้นวันนั้นกำลังจะมาเมื่อนิเนเวห์จะถูกทำลายอย่างย่อยยับ ไม่มีคำถามเลยว่าบาบิโลนพิชิตและทำลายนิเนเวห์หลังจากหนังสือเศฟันยาห์ถูกเขียนขึ้นไม่นาน อย่างไรก็ตามบริบทที่ใหญ่กว่าของบทนี้ก็เป็นเชิงอวสานกาล ไม่มีนครนิเนเวห์ที่ทรงอำนาจในปัจจุบันแล้ว อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ไหมว่าการสำแดงในปัจจุบันของมันคือ นครแบกแดดในรัฐอิรัก พวกเขาเป็นศัตรูที่ขมขื่นรายหนึ่งของอิสราเอลในยุคสุดท้ายนี้อย่างแน่นอน

ภาพรวมของเศฟันยาห์ 3: บทสุดท้ายนี้ของเศฟันยาห์มีเนื้อหาสามส่วน: (1) สภาพที่กลับสัดย์ฝ่ายวิญญาณของเยรูซาเล็มในข้อ 1-7; (2) คำหุนใจต่างๆและพระเมตตาในข้อ 8-13; และ (3) พระสัญญาต่างๆเรื่องพระพรทั้งหลายในยุคพันปีที่จะมีแก่อิสราเอลในข้อ 14-20

ศฟย 3:1-2 **วิบัติแก่เมืองนี้ที่โสโครกและเป็นมลทิน เป็นเมืองที่บีบบังคับเขา**
เห็นได้ชัดว่าจุดสนใจตรงนี้คือ กรุงเยรูซาเล็มและสภาพฝ่ายวิญญาณที่เสื่อมทรามของมัน เพราะการนับถือรูปเคารพ การเล่นซู้ การปฏิบัติต่างๆที่ข้อ โกง เพิกเฉยวันสะบาโตและความบาปโดยรวม เยรูซาเล็มจึงได้กลายเป็นนครที่โสโครกและเป็นมลทินฝ่ายวิญญาณ เยรูซาเล็มได้กลายเป็นนครหนึ่งที่บีบบังคับบรรดาคนจน หญิงม่ายและลูกกำพร้าพ่อ เหล่าผู้พยากรณ์ได้ถูกเอาหินขว้าง

โดยนครที่ชั่วร้ายนี้ ผู้พยากรณ์เยเรมีย์ให้รายละเอียดมากมายเกี่ยวกับความบาปเหล่านี้ ตรงนี้เสฟันยาห์กล่าวถึงความบาปเหล่านั้น โดยสรุป นี่บอกเป็นนัยว่าเยรูซาเล็มแปดเปื้อนไม่เพียงฝ่ายวิญญาณไปกับการนับถือรูปเคารพอย่างกว้างขวางเท่านั้น แต่ฝ่ายศีลธรรมด้วยไปกับการเล่นชู้ อันแพร่หลาย

2 เธอไม่ยอมเชื่อฟังเสียงใดๆ และไม่ยอมรับการตีสอนใดๆ เธอไม่วางใจในพระเยโฮวาห์ และเธอไม่เข้ามาใกล้พระเจ้าของเธอ การกบฏฝ่ายวิญญาณของเยรูซาเล็มถูกสรุปย่อไว้ดังนี้ ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงใช้ผู้พยากรณ์หลายท่านซึ่งกล่าวในฐานะตัวแทนของพระเจ้า – “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” กระนั้น (1) พวกเขา (เยรูซาเล็ม) ก็มีได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะตักเตือนว่ากล่าวความบาปของนคร ‘บริสุทธิ’ นั้น กระนั้น (2) เธอก็ไม่ยอมรับการตีสอนใดๆ ที่ตั้งแห่งการสถิตอยู่บน โลกนี้ของพระเจ้าในพระวิหารของพระเจ้าที่ตั้งอยู่ในศูนย์กลางของเยรูซาเล็มพร้อมกับปุโรหิตที่ได้รับการสถาปนาไว้ ถึงกระนั้น (3) เธอก็ไม่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้พระที่นั่งกรณของพระเจ้าตั้งอยู่ที่เยรูซาเล็ม กระนั้น (4) นครนี้ก็ไม่เข้ามาใกล้พระเจ้าของเธอ ‘นครบริสุทธิ’ นี้มีความผิดโทษฐานไม่เชื่อฟังพระเจ้า มีใจมักกบฏ ขาดความเชื่อ และอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าของเธอ

ศพย 3:3-4 **เจ้านายของเธอก็เหมือนสิงโตที่ค้ำราม ผู้พิพากษาของเธอก็เหมือนหมาป่ายามเย็น ซึ่งไม่แกะกระดูกจนกระทั่งถึงรุ่งเช้า** พวกเขาชั้นสูงและเหล่าผู้นำของนครนั้นก็ฉ้อฉล หม่าปายามเย็นอาจหมายถึงสัตว์จำพวกหมาในที่ออกหากินตอนกลางคืน พวกมันขึ้นชื่อในเรื่องการกินอย่างตะกละตะกลามและสัญชาตญาณในการล่าเหยื่อของพวกมัน ประเด็นก็คือว่า พวกเจ้านายและผู้พิพากษาในเยรูซาเล็มจะหากินกับพวกประชาชนโดยฉ้อโกง พวกเขาและปฏิบัติกับพวกเขาอย่างอยุติธรรม พวกเขาเป็นคนคดโกง ฉ้อฉลและไร้ความเมตตา

4 ผู้พยากรณ์ของเธอเป็นคนเบาปัญญา เป็นคนทรยศ พวกปุโรหิตของเธอก็กระทำสถานบริสุทธิให้มัวหมอง เขาฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ บรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณแห่งเยรูซาเล็มจริงๆ แล้วก็ไร้ค่า พวกผู้พยากรณ์ (นั่นคือ พวกนักเทศน์) เป็นพวกที่มีน้ำหนักรเบาฝ่ายวิญญาณ คำที่

แปลว่า **บาปบุญญา** (ปาชัช) มีความหมายได้คำว่า ‘จีปะตีว’ ไม่มีสาระใดๆในสิ่งที่พวกเขากล่าว
เลย ปุโรหิตเชื้อสายอาโรนได้ทำให้สถานบริสุทธิ์เป็นมลทินไปเสียแล้ว ในรัชสมัยของมนัสเสห์
ก่อนหน้านั้นไม่นาน รูปเคารพต่างๆ ได้ถูกตั้งขึ้นภายในพระวิหาร แน่นอนว่าพร้อมกับความ
ยินยอมของพวกปุโรหิต ดู 2 พงศาวดาร 33:1-10 พวกเขาอาจมีทัศนคติแบบเปิดกว้างซึ่งคล้ายกับ
ความหลากหลายของวัฒนธรรมในปัจจุบันซึ่งกล่าวว่าพระทุกองค์มีค่าหมด พวกเขาจึงทำให้
สถานบริสุทธิ์ของพระวิหารเป็นมลทินโดยยอมให้ตั้งรูปเคารพของพระต่างค้ำขึ้นในนั้น พวก
เขาจึงกระทำความรุนแรงต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้า

ศฟย 3:5 ตรงข้ามอย่างชัดเจนกับความอ่อนลที่ถูกพรรณนาไว้ข้างบน พระ
เยโฮวาห์ผู้ทรงดำรงอยู่ในเมืองนั้นชอบธรรม พระองค์จะมีได้ทรงกระทำความชั่วช้าเลย ทุกเช้า
พระองค์ตำแดงคำตัดสินของพระองค์ พระองค์มีได้ทรงขาดเลย แต่คนอธรรมไม่รู้จักอาย

คำที่แปลว่า **ชอบธรรม** (ชัคคียค) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานที่หมายความว่า ‘ชอบธรรม’ แน่ที่
เดียวพระเจ้าทรงชอบธรรม พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางการทำให้พระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์
เสื่อมทรามและเป็นมลทินไป องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ชอบธรรมจะไม่มีวัน (และไม่ทรงสามารถ)
กระทำความชั่วช้าเลย พระองค์ทรงไว้ความบาปอย่างอนันต์ พระลักษณะต่างๆที่ชอบธรรมและ
ยุติธรรมของพระเจ้าถูกเผยให้เห็นทุกเช้าพร้อมกับการขึ้นของดวงอาทิตย์ ดู เพลงสดุดี 19, 97:6
และ 98:2 พระองค์ไม่เคยพลาดเลย ความจริงอันชอบธรรมของพระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง มัน
ไม่เคยล้าหลัง พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิมเสมอ แม้อุปนิสัยอันชอบธรรมและยุติธรรมของ
พระเจ้าอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม “คนอธรรมก็ไม่รู้จักอาย” บรรดาผู้นำที่ชั่วของเยรูซาเล็ม พวกผู้
พิพากษา พวกเจ้านาย พวกผู้พยากรณ์ และพวกปุโรหิตของมัน – บรรดาชนชั้นสูงของมัน – ก็
ไม่รู้จักอาย ไม่มีสิ่งใดเลยที่พวกเขาทำเป็นเหตุให้เกิดความอับอาย

ศฟย 3:6-7 "เราได้ขจัดประชาชาติทั้งหลายออกเสียแล้ว หอคอยของเขาก็
รกร้าง เรากระทำให้นนของเมืองนั้นเสียไปเปล่าๆ ไม่มีใครผ่านไปมา หัวเมืองของเขาถูกทำลาย
เพื่อจะไม่มีคน ไม่มีชาวเมืองอยู่เลย

‘ประชาชาติทั้งหลาย’ (โกธิม) ที่เป็นคนต่างชาติอาจหมายถึงประชาชาติเพื่อนบ้านเหล่านี้ เช่น คนฟีลิสเตีย คนโมอับ คนเอธิโอเปีย และคนอัสซีเรีย – ซึ่งทั้งหมดถูกกล่าวถึงในบทที่แล้ว ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าได้ทรงขจัด (หรือ โคน) ประชาชาติเหล่านี้เสียแล้ว พวกเขาได้ถูกทำลายลงเสียแล้วในสงครามหลายครั้ง พระเจ้าทรงประสงค์ให้การพิพากษาที่เกิดขึ้นแก่ประชาชาติเพื่อนบ้านเหล่านี้เป็นคำเตือนหนึ่งแก่อิสราเอลและยูดาห์ กระนั้นพวกเขาก็เพิกเฉยมันอย่างสิ้นเชิง

7 เรากล่าวว่า ‘แท้จริง เมืองนั้นจะยำเกรงเรา เธอจะยอมรับคำสั่งสอน’ เพื่อที่อาศัยของเขาจะไม่ถูกตัดออก เราลงโทษเขาอย่างไรก็ตาม แต่เขาทั้งหลายยังกลับร้อนใจที่จะให้การกระทำของเขาเสื่อมทราม" ในการพิพากษาประชาชาติเหล่านี้ที่นับถือรูปเคารพ พระเจ้าทรงยกเหตุผลว่าอิสราเอลและยูดาห์จะเริ่มยำเกรงพระองค์อย่างแน่นอน แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับบทเรียนและยอมรับคำสั่งสอนของพระองค์เพื่อที่ว่าแผ่นดินของพวกเขาจะไม่ถูกทำลายเหมือนอย่างบรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านของพวกเขาถูกทำลายไปแล้ว แม้การพิพากษาของพระเจ้าได้ตกลงบนบรรดาเพื่อนบ้านของยูดาห์ไปแล้ว เยรูซาเล็มก็ยังดำเนินในความบาปของตนต่อไปอย่างไม่ยั้งคิด พวกเขาไม่ใส่ใจเลย

ศพย 3:8 พระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า "เพราะฉะนั้นจงคอยเรา คอยวันที่เราลุกขึ้นเพื่อทำการปล้น เพราะการตกลงใจของเราก็คือจะรวมประชาชาติ ให้ราชอาณาจักรชุมนุมกัน เพื่อเทความกริ้วของเราบนเขาทั้งหลาย คือความร้อนแรงแห่งความโกรธของเรา เพราะว่าพิภพทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญในไฟแห่งความหวนแค้นของเรา

แม้จะมีการประยุกต์ใช้ระยะสั้นของคำพยากรณ์นี้ที่กล่าวโทษประชาชาติต่างๆของภูมิภาคนั้นในสมัยนั้น จุดสนใจตรงนี้ก็ดูเหมือนมีเนื้อหาเชิงอวสานกาลและถึงถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในระยะแรกของวันแห่งพระเยโฮวาห์ นั่นคือยุคเจ็ดปี ประชาชาติทั้งปวงจะถูกพิพากษาโดยพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเจ้า การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นที่อามาเกด โคนเมื่อกองทัพทั้งหมดของประชาชาติต่างๆจะมารวมตัวกันที่หุบเขาอิสเรเอลใน

อิสราเอลเพื่อที่จะถูกจัดการจนเสร็จสรรพโดยพระเจ้า ดู วิวรรณ์ 16:14-16, 14:19-20, 19:11 และ
เศคาริยาห์ 14:1-3 ในวันนั้นเหล่าคนที่ไม่ดำเนินตามแบบพระเจ้าและคนชั่วของทั้งพิภพจะได้รับ
ไฟแห่งความหวงแหนของพระเจ้า ในวันนั้นคนชั่วของทั้งพิภพจะถูกทำลาย

ศฟย 3:9 ในคราวนั้น เราจะให้ประชาชนนั้นหันไปใช้ภาษาบริสุทธฺิ เพื่อว่า
ทุกคนจะร้องทูลออกพระนามพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระองค์เป็นใจเดียวกัน จุดสนใจยัง
อยู่ที่วันแห่งพระเยโฮวาห์และตรงนี้ก็กล่าวถึงยุคพันปี สิ่งที่คุณเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า ในยุค
พันปีอย่างน้อยอิสราเอลและอาจเป็นคนทั้งโลกด้วยจะถูกหันไปใช้ภาษาหนึ่งที่บริสุทธฺิ หรือใน
ทางกลับกัน นี่อาจหมายถึงคำศัพท์ที่บริสุทธฺิ – ไม่มีคำหยาบคายหรือการพุดสบถโดยออกนาม
รูปเคารพต่างๆอีกต่อไปซึ่งเห็นได้ชัดว่าพวกเขากระทำในตอนนั้น ไม่ว่าจะกรณีใด เมื่อยุคพันปีมา
ถึง ภาษาและคำศัพท์ของอิสราเอล (อาจของคนทั้งโลก) จะบริสุทธฺิทั้งสิ้น ในวันนั้นจะมีความ
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการปรนนิบัติพระเจ้า คำที่แปลว่า ใจเดียวกัน (*เชเคม*) มีความหมายตรง
ตัวว่า ‘หัวใจเดียว’ ความหมายก็คือว่า ในวันนั้นคนทั้งปวงจะปรนนิบัติพระเจ้าแบบชนใจเดียวกัน จะ
มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการปรนนิบัติต่อพระเจ้า

ศฟย 3:10 บุคคลที่ถูกลดต่อเรา คือบุตรสาวแห่งคนของเราที่ถูก
กระจัดกระจายไป จะนำเอาเครื่องบูชาของเราจากปากข้างโน้นของแม่น้ำแห่งเอธิโอเปีย นี้
บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าในวันนั้น (วันแห่งพระเยโฮวาห์) จะมีการรวบรวมคนอิสราเอลที่ถูก
ทำให้กระจัดกระจายไปกลับเข้ามาใหม่ นี่บอกเป็นนัยว่าพวกยิวจะถูกทำให้กระจัดกระจายไป
พื้นแม่น้ำสายต่างๆของประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติ – แม่น้ำสายต่างๆแห่งเอธิโอเปีย
บรรดาผู้นมัสการแห่งอิสราเอล นั่นคือ พวกยิวที่กระจัดกระจายไปนั้น จะกลับมายังเยรูซาเล็ม
พร้อมกับเครื่องสัตวบูชาต่างๆของตนมาถวายแด่พระเจ้า นั่นจะเกิดขึ้นในยุคพันปี (มีการสำเร็จ
จริงอยู่ส่วนหนึ่งและจำกัดของคำพยากรณ์นี้ในการกลับคืนสู่แผ่นดินนั้นในสมัยของเอสรา แต่
การสำเร็จจริงในที่สุดนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต)

ศฟย 3:11

ในวันนั้น เจ้าจะไม่ถูกกระทำให้อับอายด้วยการกระทำทั้งดินซึ่งเจ้าได้ละเมิดต่อเรา เพราะในเวลานั้นเราจะคัดผู้โอ้อวดเห่อเหิมนั้นออกเสียจากท่ามกลางเจ้า เจ้าจึงจะไม่เย่อหยิ่งจองหองเพราะเหตุภูเขาบริสุทธิของเราอีกต่อไป ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือ ยุคพันปี) อิสราเอลจะไม่ถูกกระทำให้อับอายด้วยความบาปในอดีตของพวกเขาอีกต่อไป นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าในตอนแรกจะมีความอับอายและความโศกเศร้าเพราะความบาปของพวกเขาและนั่นก็ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนในที่อื่น ดู อิสยาห์ 53 และเศคาริยาห์ 13:6 ในการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ ความบาปอันเย่อหยิ่งและจองหองในอดีตจะถูกขจัดไปเสียจากอิสราเอล จะไม่มีการกบฏอันจองหองตามที่พรรณนาไว้ในข้อ 1-4 ของบทนี้ อีกต่อไป เยรูซาเล็มในวันนั้นจะเป็น ‘นครบริสุทธิ’ อย่างแท้จริงในทุกด้าน

ศฟย 3:12-13

เพราะเราจะเหลือแต่คนที่ทุกข์ยากและขัดสนไว้ในท่ามกลางเจ้า เขาจะวางใจในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์ ความคิดตรงนี้ก็สิ่งตรงข้ามกับความเย่อหยิ่งและความจองหองที่ถูกกล่าวถึงข้างบน ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ (นั่นคือยุคพันปี) เยรูซาเล็มจะเป็นนครแห่งจิตใจที่อ่อนน้อมและความถ่อมใจ นั่นเป็นความคิดที่ถูกบอกเป็นนัยในคำที่แปลเป็น ทุกข์ยากและขัดสน มันสอดคล้องกับคนเหล่านั้นที่พระเยซูตรัสถึงในมัทธิว 5:3 – คนเหล่านั้นที่ขัดสนในจิตวิญญาณ คนที่มีใจอ่อนสุภาพ และคนเหล่านั้นที่ร้องไห้ (เพราะความบาปของตน)

ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าในยุคพันปี จะไม่มีคนหัวสูงและจิตใจที่เห่อเหิมซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของเยรูซาเล็มบ่อยครั้งเหลือเกินในประวัติศาสตร์ของมัน มันเป็นนครหลวงของอิสราเอล เป็นพื้นที่มหานครของมัน – กองบัญชาการแห่งชนชั้นสูงด้านศาสนา การเมือง สังคมและการเงินแห่งอิสราเอล ทว่าในวันนั้น ความถ่อมใจตามแบบพระเจ้าและจิตใจแห่งความอ่อนสุภาพฝ่ายวิญญาณจะมีชัยในเยรูซาเล็ม ในวันนั้นทั้งนครเยรูซาเล็มและทั้งประชาชาติแห่งอิสราเอลจะวางใจในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในวันนั้นเยรูซาเล็มจะเป็นนครแห่งความชอบธรรม ความถ่อมใจแห่งจิตวิญญาณและความเชื่อ มีน้อยวันเหลือเกินที่เป็นเช่นนั้นในประวัติศาสตร์อันยาวนานของมัน แน่แน่นอนว่ามัน ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในปัจจุบัน

13 บรรดาคนที่เหลืออยู่ในอิสราเอล เขาจะไม่กระทำความชั่วช้า และไม่กล่าวคำมุสา และในปากของเขานั้นจะหาถ้อยที่ล่อลวงก็ไม่มี เพราะเขาทั้งหลายจะเที่ยวหากินและนอนลง และไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับเกรง ในวันนั้นจะไม่มีใครมีความบาปในอิสราเอล จะไม่มีการทำธุรกรรมที่คดโกงและหลอกลวงอีกต่อไป ความคดโกงและความฉ้อฉลที่ถูกรับรองไว้ในข้อ 3 ก่อนหน้านี้ในบทนี้จะไม่มีอยู่อีกต่อไป นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าความชอบธรรมจะเป็นหลักการสากล นอกจากนี้ อิสราเอลจะเป็นเหมือนฝูงแกะที่อาศัยอยู่ในความเจริญรุ่งเรืองและความปลอดภัย พวกเขาจะไม่กลัวความก้าวร้าวโดยประชาชาติอื่นๆหรือแม้แต่การพิพากษาโดยพระเจ้าอีกต่อไป ยุคพันปีจะเป็นช่วงเวลาแห่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรือง

ศฟย 3:14-15 โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องเพลงเสียงดัง โอ อิสราเอลเอ๋ย จงโห่ร้องเถิด จงเปรมปรีดีและสิงโลดด้วยเต็มใจของเจ้าเถิด โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็ม เมื่อถึงถึงยุคพันปี ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงร้องบอกเยรูซาเล็ม – บุตรสาวแห่งศิโยน – ให้ร้องเพลง เปรมปรีดีและเริงโลด แม้การพิพากษากำลังใกล้เข้ามา วันแห่งพระเยโฮวาห์ก็จะนำมาซึ่งความชื่นชมยินดีในอิสราเอลในที่สุด พวกเขาจึงถูกสั่งให้ร้องเพลงเสียงดังและชื่นชมยินดี

15 พระเยโฮวาห์ทรงล้มเลิกการพิพากษาลงโทษเจ้าแล้ว พระองค์ทรงขับไล่ศัตรูของเจ้าออกไปแล้ว กษัตริย์แห่งอิสราเอลคือพระเยโฮวาห์ทรงอยู่ที่ท่ามกลางเจ้า เจ้าจะไม่พบความชั่วร้ายอีกต่อไป เห็นได้ชัดว่าจุดสนใจตรงนี้อยู่ที่อิสราเอลในยุคพันปี ในวันนั้นการพิพากษาความบาปของอิสราเอลจะสิ้นสุดลง พระเจ้าจะทรงเอาการพิพากษาที่กระทำต่อประชาชนของพระองค์ไปเสียแล้ว พระองค์จะทรงเหวี่ยงทิ้งบรรดาศัตรูของอิสราเอลไปเสียแล้วในการสู้รบแห่งอารมาเกด โคน ยุคเจ็ดปีจะสิ้นสุดลง ทว่าในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะทรงเป็นกษัตริย์องค์สูงสุดในอิสราเอล พระเยซูคริสต์จะทรงปกครองและครอบครองจากเยรูซาเล็ม การสถิตอยู่บน โลกนี้ของพระองค์จะอยู่ที่เยรูซาเล็มอีกครั้งในพระวิหารยุคพันปีนั้น ดังนั้น ในวันนั้นอิสราเอลจะไม่เห็นความชั่ว (นั่นคือ ความยากลำบาก) อีกต่อไปเลย พระพร โดยรวมเหล่านั้นจะขยายออกไปยังทั่วทั้งพิภพ มันจะเป็นวันแสนวิเศษขนาดไหน!

ศฟย 3:16-17

ในวันนั้น เขาจะพูดกับเยรูซาเล็มว่า 'อย่ากลัวเลย' และพูดกับศิโยนว่า 'อย่าให้มือของเจ้าอ่อนเปลี้ยไป' อีกครั้งที่เมื่อยุคพันปีเริ่มต้นขึ้น – ในวันนั้น – เสียงเพลงร้องประสานจะบอกเยรูซาเล็มว่าไม่ต้องกลัวหรือขวัญเสียอีกต่อไป (เยรูซาเล็มและศิโยนเป็นคำเหมือนที่ใช้เรียกแทนกันได้) เหตุผลนั้นถูกกล่าวชัดเจนในข้อถัดไป

17 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้าทรงมหิทฺธิฤทธิ์ พระองค์จะทรงช่วยให้รอด พระองค์จะทรงเปรมปรีดีเพราะเจ้าด้วยความยินดี พระองค์จะทรงพำนักในความรักของพระองค์ พระองค์จะทรงเริงโลดเพราะเจ้าด้วยร้องเพลงเสียงดัง แม้พระเจ้าทรงมหิทฺธิฤทธิ์มาโดยตลอด ในวันนั้นกองบัญชาการบนโลกนี้ของพระองค์จะอยู่ที่เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงมหิทฺธิฤทธิ์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเปรมปรีดีเพราะประชาชนของพระองค์และรักพวกเขา คำพูดหนึ่งอันน่าทึ่งที่สุดปรากฏตรงนี้ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเริงโลดด้วยการร้องเพลงเพราะประชาชนของพระองค์ซึ่งถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมและถูกสร้างใหม่แล้ว นี่อาจเป็นที่เดียวในพระคัมภีร์ที่มีบันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดี มันจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหน! ลักษณะเฉพาะตัวอันชอบธรรมของการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์จะทำให้ห้องค์พระผู้เป็นเจ้าร้องเพลงด้วยความยินดี พระเจ้าจะไม่ทรงมีอารมณ์แง่ลบต่างๆอีกต่อไป เช่น พระพิโรธ ความขุ่นมัว และการถูกขู่ขูซึ่งอิสราเอลได้กระทำต่อพระองค์มานานเหลือเกิน

ศฟย 3:18

เราจะรวบรวมคนที่เสร้างโศกให้มายังประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ คือคนในพวกเจ้าซึ่งต้องทนต่อการเยาะเย้ย มีการอ้างอิงถึงการ “ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งเป็นการประชุมที่จะถูกจัดให้มีขึ้นในอิสราเอลในตอนต้นของยุคพันปีซึ่งจะมีการแสดงออกถึงการกลับใจใหม่อย่างเป็นทางการและระดับประชาชาติ เมื่ออิสราเอลระลึกถึงความบาปของตนในอดีตพวกเขาจะกลับใจใหม่อย่างเป็นทางการต่อพระพักตร์พระเจ้า การเยาะเย้ยแห่งความบาปของพวกเขาตลอดหลายศตวรรษ โดยเฉพาะการตรึงกางเขนพระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะเป็นภาระใหญ่อย่างหนึ่งบนอิสราเอลในวันนั้น พวกเขาจึงจะกลับใจใหม่จากความบาปนั้นอย่างเป็นทางการและต่อหน้าคนทั้งปวงในการประชุมศักดิ์สิทธิ์หนึ่งในตอนต้นของยุคพันปี

ศพย 3:19-20

ดูเถิด ในคราวนั้นเราจะกวาดล้างผู้ที่บีบบังคับเจ้าทุกคน เราจะช่วยคนขาพิการให้รอดพ้น และรวบรวมคนที่กระจัดกระจายไป และเราจะเปลี่ยนความอับอายของเขาให้เป็นความน่าสรรเสริญ และให้เป็นเสียงลือไปทั่วโลก เมื่อยุคพันปีมาถึง – ในคราวนั้น – พระเจ้าจะกวาดล้างประชาชาติทั้งปวงที่ได้ทำให้อิสราเอลเจ็บช้ำมาจนถึงบัดนี้ การกล่าวถึงคนขาพิการ (ตรงตัวคือ ‘เดินเขย’) อาจหมายถึงช่วงเวลาเหล่านั้นแห่งการข่มเหงและความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อชาวิวซึ่งอิสราเอลได้เผชิญมาตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าจะทรงรวบรวมประชาชนของพระองค์ที่ถูกทำให้กระจัดกระจายไปเข้ามาใหม่ในวันนั้น ในประชาชาติเหล่านั้นทั่วแผ่นดินโลกที่พวกเขาได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไป พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ได้รับคำสรรเสริญและความเคารพในทันทีซึ่งตรงข้ามกับความหวาดระแวงและความเป็นปฏิปักษ์ต่อคนิวซึ่งพวกเขาได้ประสบมานาน อิสราเอลจะกลายเป็นประชาชาตินครหลวงของแผ่นดินโลก พวกเขาจะกลายเป็นวีรบุรุษแห่งสังคม – ประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

20 ในคราวนั้นเราจะนำเจ้ากลับเข้ามา คือในคราวที่เรารวบรวมพวกเจ้าเข้าด้วยกัน เอ เราจะกระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลายของโลก คือเมื่อเราให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมต่อหน้าต่อตาเจ้า " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ขณะที่หนังสือศพพันยาห์จบลง พระเจ้าก็ทรงสัญญาอีกครั้งว่าจะรวบรวมคนอิสราเอลกลับเข้ามาใหม่และทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมโดยสมบูรณ์ แน่แน่นอนว่านั่นจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้นอิสราเอลจะกลายเป็นผู้มีชื่อเสียงและได้รับคำสรรเสริญท่ามกลางประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลก เห็นได้ชัดว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้ิวที่กระจัดกระจายไปมานานกลับเข้ามาใหม่ อิสราเอลจะถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินของตนและพระเยซูคริสต์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาและทรงอยู่ท่ามกลางพวกเขา พระสัญญานั้นของพระเจ้า – “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” – คือเครื่องค้ำประกันของพระองค์